

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI ÚTJAZS. KÉSZÍTŐK: NEM KÜLDÜNK VISSZA. CSAK DÍJMENTES LEVELEKET FOGADUNK...

EGYETÉRTÉS

KIADÓ-HIVATAL: BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI ÚTJAZS. HIRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE VALÓ KÖZLEMÉNYEK FELVELESI KIADÓHIVATAL...

A kiegyezők.

Miniszterek Bécsben jártak, tanácskozott osztrák kollegáikkal és megindították az új gazdasági kiegyezésről az előleges tárgyalásokat. Valami ilyen eredmény az, mi az offciózus hűtelnek zagyva szóhalmozásból kivehető.

A miniszterek tehát egyebet sem tettek, csak hogy osztrák kollegáikkal szívesen kezelt szorították és pár pohár bort felhajtottak. Ez a kiegyezési tárgyalások hivatalos megindítása és — valószínűleg befolyásoló is. Mert az efféle találkozás épen elégséges.

Az olvasó azt hiszi, hogy túlságosan gúnylós. Kérjük, nemcsak a hiteltelenség, de örök történelmi emlékezős okátér vegye kezébe a ma esti Nemzet-et. Ott van világosan megírva, hogy a kormány nem közzölte nézetét a kiegyezés bármely részéről, mivel azokra nézve megállapodásra nem jutott önmagával és az osztrák kormánnyal.

ami minisztereket az övékével szemben álló álláspontjukról felvilágosítsák. A világ azt hitte eddig, ha két fél kiegyezést akar kötni, mindegyik félnek van előbb külön álláspontja, biztos, határozott érdeke, és a kiegyezés azért történik, hogy az ellentétes érdekek összeittökzések elkerültesék.

Látjuk, nagyon szépen bántak el nálunk a nyilvános érdekekkel. A mit a nemzet sürget, mit milliók követelnek, mit minden utcasarkon visszhangoznak, mit minden polgár verejtékes fáradsága között, napról napra, óráról-óra folytonos szűkségeként érez, — az a mi parlamentáris rendünk, szabad intézményeink mellett is kormányunkra nézve, érdekeink döntő intézésénél egyszerűen nem is létezik. De hát miért is csodálkoznánk most rajta. A közvélemény Tisza Kálmánról és miniszterársainak minden bécsi utazását már régen úgy veszi, mint a fátum kikerülhetetlen csapását.

Az olvasó azt hiszi, hogy túlságosan gúnylós. Kérjük, nemcsak a hiteltelenség, de örök történelmi emlékezős okátér vegye kezébe a ma esti Nemzet-et. Ott van világosan megírva, hogy a kormány nem közzölte nézetét a kiegyezés bármely részéről, mivel azokra nézve megállapodásra nem jutott önmagával és az osztrák kormánnyal.

Konfliktus a görög-keleti egyházban.

Babes Vincez urnak megyült a baja nagyon az ő híveivel. Eddig kolossális embernek tartották, most, úgy látszik, önkénteszi egy nyilatkozata, melyet privát körben hangzottatott.

Magunkévá tesszünk kollegáink véleményét; mi sem hisszük, hogy Babes Vincez olyformán tudott volna nyilatkozni az államügyek ügyében; mi is reméljük, hogy Babes ur önmaga fog felvilágosítást adni... Feltehetőleg, hogy Babes a lehető legstrebesebben nyilatkozzék.

Magunkévá tesszünk kollegáink véleményét; mi sem hisszük, hogy Babes Vincez olyformán tudott volna nyilatkozni az államügyek ügyében; mi is reméljük, hogy Babes ur önmaga fog felvilágosítást adni... Feltehetőleg, hogy Babes a lehető legstrebesebben nyilatkozzék.

VIDÉK.

A hajduzasobozást kerületi függetlenségi és négyvennyolcas pártjának bizottsága Högyes Károlynak, a kerületi függetlenségi párti képviselőjének elhalálása következtében a hó 5-én II. Szobozslón képviselőül kijelölt értekezletre gyűlt össze. Az értekezletre H. Szobozslóról B. Ujvárosról, Szavathról és M. Pécsről több mint százötven választópolgár pártbizottsági tag jelent meg, a kik egyhangúan felállították dr. Györfy Elekot, az országos függetlenségi pártot képviselője alapos képzettségű, és elempárt s a kormány által is nagyrabecsült jogtudományával az egész magyar parlamentnek díszére vált. Mint értesülünk, dr. Györfy Elek a hajduzasobozási kerületi választói által felajánlott jelölésére előadásra hajlandónak nyilatkozott s a legközelebbi vasárnap fogja H. Szobozslón programbeszédét megtartani. A következő nap pedig a kerületi közgyűlésbe indul. Dr. Györfy Eleknek megválasztásával az országgyűlési függetlenségi és négyvennyolcas párt egy kipróbált, jeles parlamenti erő nyer vissza.

Magunkévá tesszünk kollegáink véleményét; mi sem hisszük, hogy Babes Vincez olyformán tudott volna nyilatkozni az államügyek ügyében; mi is reméljük, hogy Babes ur önmaga fog felvilágosítást adni... Feltehetőleg, hogy Babes a lehető legstrebesebben nyilatkozzék.

Magunkévá tesszünk kollegáink véleményét; mi sem hisszük, hogy Babes Vincez olyformán tudott volna nyilatkozni az államügyek ügyében; mi is reméljük, hogy Babes ur önmaga fog felvilágosítást adni... Feltehetőleg, hogy Babes a lehető legstrebesebben nyilatkozzék.

A feketék szerelme.

Nyugat-Afrika, 1885. május havában.

Vannak népek, kik idekint szépségét tekintve, mintakül szolgálhatnak Herkulés és Antonius szobraihoz, de nagy ritkán akad olyan néger nő, kit a mi Venus, Hebe- és Psyche-szobrainkhoz lehetne hasonlítani. En magam is csak kevés ilyen láttam a néger nőknek abban a nagy tömegében, mely korbolálásaim alatt élem került. Nem véve számba a még egészen fiatal s meglehetősen bamba képi leányokat, a néger nők, kivált az idősebbek, valódi szépségűek, kik ép oly kevéssé hasonlítanak az európai asszonyhoz, mint a bőrgérek a galambhoz. Szembeszökő jelenség, hogy a néger férfiak úgy a test, mint a szellem tekintetében sokkal magasabb állanak s az európai fajhoz is sokkal közelebb esnek, mint asszonyaik.

Lassan-lassan arra a meggyőződésre jutottam, hogy a néger nők rutásága és hiteltelenség korai hervadás nem annyira a faji sajátosságok, mint inkább a ferde nevelés meg a rossz szokások, következése. A legtöbb partvidéki törzsek tit, sőt nyolcz éves korukban adják férjhez a leányokat. Abban a korban, melyben a mi fogalmunk szerint teljesen kifejődött a leány, a néger nők öregek, hervadtak, kiettek, míg a velük egykorú férfiak még husz-három évesekkel is duzzadnak az erőtlől és egészségül.

Eldörémi a néger nők rutásága és hiteltelenség korai hervadás nem annyira a faji sajátosságok, mint inkább a ferde nevelés meg a rossz szokások, következése. A legtöbb partvidéki törzsek tit, sőt nyolcz éves korukban adják férjhez a leányokat. Abban a korban, melyben a mi fogalmunk szerint teljesen kifejődött a leány, a néger nők öregek, hervadtak, kiettek, míg a velük egykorú férfiak még husz-három évesekkel is duzzadnak az erőtlől és egészségül.

Elismeri a fehér ember fölényét, még ezvilázi testvére jobbadán csak gőgös fejköz. Rendkívül kényes kérdés az is, hogy mi történik ama gyermekekkel, a kiknek atyja csak bizonyos ideig marad Nyugat-Afrikában. Az európai férfiak és európai nőiök származó gyermekeknek, ha már fiúkká és leányokká serdültek, nem igen válik hasznukra a nyugat-afrikai éghajlat. A kinek módjában van, elküldi őket Európába. Főlölegesen mondanom, hogy a gyermekeket ép úgy nevelik, mint csak Európában születettek volna. De mások áll a dolgot a fekete anyától eredő gyermekekkel; ezeket nem csak életvitelük tekintetű európai szülő sarjainak. Osztoznak ók is anyjuk sorsában, ki fölveszi régi szokásait, erkölcsökét s visszatér fekete rokonaihoz, ha fehér férje hazavittőlazik Európába. Az európai apa gyermekeit, kik barga borszüntűről könnyen felismerhetők, még csecsemő-korukban is jobban apójuk mint a többiekkel. Később átadják őket az atyjuk valamelyik katolikus misszióának. Ott ahoz megantun a gyermek irni, olvasni, számolni, talán ráfogják holmi mesterségre is, de egyébre nem oktadják. Bármily szivesen tartanak is őket a misszionáriusok, a serdülők már tizenkét-tizenöt éves korukban odahagyják a menedéket. De mit találnak otthon anyjuk családjánál? Azt az életmelt, melyet a néger gymka könnyen megemészt, nem bírja meg testüknek gyöngébb, féleuropei szervezete. Innen van, hogy kivált a férfigyermekek leg-többje a huszas évek elején elsorvad. Ezekből a gyermekekből különben is ritkán válik ember. Jobbára még nagyobb gézenzuzok, mint a többiek. Hogy is lehetne másképp? Nem lehet belőlük más, mint legfőlebb hálózó vagy boloslegény. A leányokat illetőleg katolikus hittérítők beszélték nekem, hogy nagy kontingens szolgáltatának különben nem igen népes — proszituáció számára. Ha viselhetnék a gyermekek atyjuk család névét, bizonyára képviselő lennének közöttük Anglia, Franciaország és Németország legteljesebb nevelői...

Elismeri a fehér ember fölényét, még ezvilázi testvére jobbadán csak gőgös fejköz. Rendkívül kényes kérdés az is, hogy mi történik ama gyermekekkel, a kiknek atyja csak bizonyos ideig marad Nyugat-Afrikában. Az európai férfiak és európai nőiök származó gyermekeknek, ha már fiúkká és leányokká serdültek, nem igen válik hasznukra a nyugat-afrikai éghajlat. A kinek módjában van, elküldi őket Európába. Főlölegesen mondanom, hogy a gyermekeket ép úgy nevelik, mint csak Európában születettek volna. De mások áll a dolgot a fekete anyától eredő gyermekekkel; ezeket nem csak életvitelük tekintetű európai szülő sarjainak. Osztoznak ók is anyjuk sorsában, ki fölveszi régi szokásait, erkölcsökét s visszatér fekete rokonaihoz, ha fehér férje hazavittőlazik Európába. Az európai apa gyermekeit, kik barga borszüntűről könnyen felismerhetők, még csecsemő-korukban is jobban apójuk mint a többiekkel. Később átadják őket az atyjuk valamelyik katolikus misszióának. Ott ahoz megantun a gyermek irni, olvasni, számolni, talán ráfogják holmi mesterségre is, de egyébre nem oktadják. Bármily szivesen tartanak is őket a misszionáriusok, a serdülők már tizenkét-tizenöt éves korukban odahagyják a menedéket. De mit találnak otthon anyjuk családjánál? Azt az életmelt, melyet a néger gymka könnyen megemészt, nem bírja meg testüknek gyöngébb, féleuropei szervezete. Innen van, hogy kivált a férfigyermekek leg-többje a huszas évek elején elsorvad. Ezekből a gyermekekből különben is ritkán válik ember. Jobbára még nagyobb gézenzuzok, mint a többiek. Hogy is lehetne másképp? Nem lehet belőlük más, mint legfőlebb hálózó vagy boloslegény. A leányokat illetőleg katolikus hittérítők beszélték nekem, hogy nagy kontingens szolgáltatának különben nem igen népes — proszituáció számára. Ha viselhetnék a gyermekek atyjuk család névét, bizonyára képviselő lennének közöttük Anglia, Franciaország és Németország legteljesebb nevelői...

Elismeri a fehér ember fölényét, még ezvilázi testvére jobbadán csak gőgös fejköz. Rendkívül kényes kérdés az is, hogy mi történik ama gyermekekkel, a kiknek atyja csak bizonyos ideig marad Nyugat-Afrikában. Az európai férfiak és európai nőiök származó gyermekeknek, ha már fiúkká és leányokká serdültek, nem igen válik hasznukra a nyugat-afrikai éghajlat. A kinek módjában van, elküldi őket Európába. Főlölegesen mondanom, hogy a gyermekeket ép úgy nevelik, mint csak Európában születettek volna. De mások áll a dolgot a fekete anyától eredő gyermekekkel; ezeket nem csak életvitelük tekintetű európai szülő sarjainak. Osztoznak ók is anyjuk sorsában, ki fölveszi régi szokásait, erkölcsökét s visszatér fekete rokonaihoz, ha fehér férje hazavittőlazik Európába. Az európai apa gyermekeit, kik barga borszüntűről könnyen felismerhetők, még csecsemő-korukban is jobban apójuk mint a többiekkel. Később átadják őket az atyjuk valamelyik katolikus misszióának. Ott ahoz megantun a gyermek irni, olvasni, számolni, talán ráfogják holmi mesterségre is, de egyébre nem oktadják. Bármily szivesen tartanak is őket a misszionáriusok, a serdülők már tizenkét-tizenöt éves korukban odahagyják a menedéket. De mit találnak otthon anyjuk családjánál? Azt az életmelt, melyet a néger gymka könnyen megemészt, nem bírja meg testüknek gyöngébb, féleuropei szervezete. Innen van, hogy kivált a férfigyermekek leg-többje a huszas évek elején elsorvad. Ezekből a gyermekekből különben is ritkán válik ember. Jobbára még nagyobb gézenzuzok, mint a többiek. Hogy is lehetne másképp? Nem lehet belőlük más, mint legfőlebb hálózó vagy boloslegény. A leányokat illetőleg katolikus hittérítők beszélték nekem, hogy nagy kontingens szolgáltatának különben nem igen népes — proszituáció számára. Ha viselhetnék a gyermekek atyjuk család névét, bizonyára képviselő lennének közöttük Anglia, Franciaország és Németország legteljesebb nevelői...

Elismeri a fehér ember fölényét, még ezvilázi testvére jobbadán csak gőgös fejköz. Rendkívül kényes kérdés az is, hogy mi történik ama gyermekekkel, a kiknek atyja csak bizonyos ideig marad Nyugat-Afrikában. Az európai férfiak és európai nőiök származó gyermekeknek, ha már fiúkká és leányokká serdültek, nem igen válik hasznukra a nyugat-afrikai éghajlat. A kinek módjában van, elküldi őket Európába. Főlölegesen mondanom, hogy a gyermekeket ép úgy nevelik, mint csak Európában születettek volna. De mások áll a dolgot a fekete anyától eredő gyermekekkel; ezeket nem csak életvitelük tekintetű európai szülő sarjainak. Osztoznak ók is anyjuk sorsában, ki fölveszi régi szokásait, erkölcsökét s visszatér fekete rokonaihoz, ha fehér férje hazavittőlazik Európába. Az európai apa gyermekeit, kik barga borszüntűről könnyen felismerhetők, még csecsemő-korukban is jobban apójuk mint a többiekkel. Később átadják őket az atyjuk valamelyik katolikus misszióának. Ott ahoz megantun a gyermek irni, olvasni, számolni, talán ráfogják holmi mesterségre is, de egyébre nem oktadják. Bármily szivesen tartanak is őket a misszionáriusok, a serdülők már tizenkét-tizenöt éves korukban odahagyják a menedéket. De mit találnak otthon anyjuk családjánál? Azt az életmelt, melyet a néger gymka könnyen megemészt, nem bírja meg testüknek gyöngébb, féleuropei szervezete. Innen van, hogy kivált a férfigyermekek leg-többje a huszas évek elején elsorvad. Ezekből a gyermekekből különben is ritkán válik ember. Jobbára még nagyobb gézenzuzok, mint a többiek. Hogy is lehetne másképp? Nem lehet belőlük más, mint legfőlebb hálózó vagy boloslegény. A leányokat illetőleg katolikus hittérítők beszélték nekem, hogy nagy kontingens szolgáltatának különben nem igen népes — proszituáció számára. Ha viselhetnék a gyermekek atyjuk család névét, bizonyára képviselő lennének közöttük Anglia, Franciaország és Németország legteljesebb nevelői...

Elismeri a fehér ember fölényét, még ezvilázi testvére jobbadán csak gőgös fejköz. Rendkívül kényes kérdés az is, hogy mi történik ama gyermekekkel, a kiknek atyja csak bizonyos ideig marad Nyugat-Afrikában. Az európai férfiak és európai nőiök származó gyermekeknek, ha már fiúkká és leányokká serdültek, nem igen válik hasznukra a nyugat-afrikai éghajlat. A kinek módjában van, elküldi őket Európába. Főlölegesen mondanom, hogy a gyermekeket ép úgy nevelik, mint csak Európában születettek volna. De mások áll a dolgot a fekete anyától eredő gyermekekkel; ezeket nem csak életvitelük tekintetű európai szülő sarjainak. Osztoznak ók is anyjuk sorsában, ki fölveszi régi szokásait, erkölcsökét s visszatér fekete rokonaihoz, ha fehér férje hazavittőlazik Európába. Az európai apa gyermekeit, kik barga borszüntűről könnyen felismerhetők, még csecsemő-korukban is jobban apójuk mint a többiekkel. Később átadják őket az atyjuk valamelyik katolikus misszióának. Ott ahoz megantun a gyermek irni, olvasni, számolni, talán ráfogják holmi mesterségre is, de egyébre nem oktadják. Bármily szivesen tartanak is őket a misszionáriusok, a serdülők már tizenkét-tizenöt éves korukban odahagyják a menedéket. De mit találnak otthon anyjuk családjánál? Azt az életmelt, melyet a néger gymka könnyen megemészt, nem bírja meg testüknek gyöngébb, féleuropei szervezete. Innen van, hogy kivált a férfigyermekek leg-többje a huszas évek elején elsorvad. Ezekből a gyermekekből különben is ritkán válik ember. Jobbára még nagyobb gézenzuzok, mint a többiek. Hogy is lehetne másképp? Nem lehet belőlük más, mint legfőlebb hálózó vagy boloslegény. A leányokat illetőleg katolikus hittérítők beszélték nekem, hogy nagy kontingens szolgáltatának különben nem igen népes — proszituáció számára. Ha viselhetnék a gyermekek atyjuk család névét, bizonyára képviselő lennének közöttük Anglia, Franciaország és Németország legteljesebb nevelői...

Elismeri a fehér ember fölényét, még ezvilázi testvére jobbadán csak gőgös fejköz. Rendkívül kényes kérdés az is, hogy mi történik ama gyermekekkel, a kiknek atyja csak bizonyos ideig marad Nyugat-Afrikában. Az európai férfiak és európai nőiök származó gyermekeknek, ha már fiúkká és leányokká serdültek, nem igen válik hasznukra a nyugat-afrikai éghajlat. A kinek módjában van, elküldi őket Európába. Főlölegesen mondanom, hogy a gyermekeket ép úgy nevelik, mint csak Európában születettek volna. De mások áll a dolgot a fekete anyától eredő gyermekekkel; ezeket nem csak életvitelük tekintetű európai szülő sarjainak. Osztoznak ók is anyjuk sorsában, ki fölveszi régi szokásait, erkölcsökét s visszatér fekete rokonaihoz, ha fehér férje hazavittőlazik Európába. Az európai apa gyermekeit, kik barga borszüntűről könnyen felismerhetők, még csecsemő-korukban is jobban apójuk mint a többiekkel. Később átadják őket az atyjuk valamelyik katolikus misszióának. Ott ahoz megantun a gyermek irni, olvasni, számolni, talán ráfogják holmi mesterségre is, de egyébre nem oktadják. Bármily szivesen tartanak is őket a misszionáriusok, a serdülők már tizenkét-tizenöt éves korukban odahagyják a menedéket. De mit találnak otthon anyjuk családjánál? Azt az életmelt, melyet a néger gymka könnyen megemészt, nem bírja meg testüknek gyöngébb, féleuropei szervezete. Innen van, hogy kivált a férfigyermekek leg-többje a huszas évek elején elsorvad. Ezekből a gyermekekből különben is ritkán válik ember. Jobbára még nagyobb gézenzuzok, mint a többiek. Hogy is lehetne másképp? Nem lehet belőlük más, mint legfőlebb hálózó vagy boloslegény. A leányokat illetőleg katolikus hittérítők beszélték nekem, hogy nagy kontingens szolgáltatának különben nem igen népes — proszituáció számára. Ha viselhetnék a gyermekek atyjuk család névét, bizonyára képviselő lennének közöttük Anglia, Franciaország és Németország legteljesebb nevelői...

Elismeri a fehér ember fölényét, még ezvilázi testvére jobbadán csak gőgös fejköz. Rendkívül kényes kérdés az is, hogy mi történik ama gyermekekkel, a kiknek atyja csak bizonyos ideig marad Nyugat-Afrikában. Az európai férfiak és európai nőiök származó gyermekeknek, ha már fiúkká és leányokká serdültek, nem igen válik hasznukra a nyugat-afrikai éghajlat. A kinek módjában van, elküldi őket Európába. Főlölegesen mondanom, hogy a gyermekeket ép úgy nevelik, mint csak Európában születettek volna. De mások áll a dolgot a fekete anyától eredő gyermekekkel; ezeket nem csak életvitelük tekintetű európai szülő sarjainak. Osztoznak ók is anyjuk sorsában, ki fölveszi régi szokásait, erkölcsökét s visszatér fekete rokonaihoz, ha fehér férje hazavittőlazik Európába. Az európai apa gyermekeit, kik barga borszüntűről könnyen felismerhetők, még csecsemő-korukban is jobban apójuk mint a többiekkel. Később átadják őket az atyjuk valamelyik katolikus misszióának. Ott ahoz megantun a gyermek irni, olvasni, számolni, talán ráfogják holmi mesterségre is, de egyébre nem oktadják. Bármily szivesen tartanak is őket a misszionáriusok, a serdülők már tizenkét-tizenöt éves korukban odahagyják a menedéket. De mit találnak otthon anyjuk családjánál? Azt az életmelt, melyet a néger gymka könnyen megemészt, nem bírja meg testüknek gyöngébb, féleuropei szervezete. Innen van, hogy kivált a férfigyermekek leg-többje a huszas évek elején elsorvad. Ezekből a gyermekekből különben is ritkán válik ember. Jobbára még nagyobb gézenzuzok, mint a többiek. Hogy is lehetne másképp? Nem lehet belőlük más, mint legfőlebb hálózó vagy boloslegény. A leányokat illetőleg katolikus hittérítők beszélték nekem, hogy nagy kontingens szolgáltatának különben nem igen népes — proszituáció számára. Ha viselhetnék a gyermekek atyjuk család névét, bizonyára képviselő lennének közöttük Anglia, Franciaország és Németország legteljesebb nevelői...

Elismeri a fehér ember fölényét, még ezvilázi testvére jobbadán csak gőgös fejköz. Rendkívül kényes kérdés az is, hogy mi történik ama gyermekekkel, a kiknek atyja csak bizonyos ideig marad Nyugat-Afrikában. Az európai férfiak és európai nőiök származó gyermekeknek, ha már fiúkká és leányokká serdültek, nem igen válik hasznukra a nyugat-afrikai éghajlat. A kinek módjában van, elküldi őket Európába. Főlölegesen mondanom, hogy a gyermekeket ép úgy nevelik, mint csak Európában születettek volna. De mások áll a dolgot a fekete anyától eredő gyermekekkel; ezeket nem csak életvitelük tekintetű európai szülő sarjainak. Osztoznak ók is anyjuk sorsában, ki fölveszi régi szokásait, erkölcsökét s visszatér fekete rokonaihoz, ha fehér férje hazavittőlazik Európába. Az európai apa gyermekeit, kik barga borszüntűről könnyen felismerhetők, még csecsemő-korukban is jobban apójuk mint a többiekkel. Később átadják őket az atyjuk valamelyik katolikus misszióának. Ott ahoz megantun a gyermek irni, olvasni, számolni, talán ráfogják holmi mesterségre is, de egyébre nem oktadják. Bármily szivesen tartanak is őket a misszionáriusok, a serdülők már tizenkét-tizenöt éves korukban odahagyják a menedéket. De mit találnak otthon anyjuk családjánál? Azt az életmelt, melyet a néger gymka könnyen megemészt, nem bírja meg testüknek gyöngébb, féleuropei szervezete. Innen van, hogy kivált a férfigyermekek leg-többje a huszas évek elején elsorvad. Ezekből a gyermekekből különben is ritkán válik ember. Jobbára még nagyobb gézenzuzok, mint a többiek. Hogy is lehetne másképp? Nem lehet belőlük más, mint legfőlebb hálózó vagy boloslegény. A leányokat illetőleg katolikus hittérítők beszélték nekem, hogy nagy kontingens szolgáltatának különben nem igen népes — proszituáció számára. Ha viselhetnék a gyermekek atyjuk család névét, bizonyára képviselő lennének közöttük Anglia, Franciaország és Németország legteljesebb nevelői...

Elismeri a fehér ember fölényét, még ezvilázi testvére jobbadán csak gőgös fejköz. Rendkívül kényes kérdés az is, hogy mi történik ama gyermekekkel, a kiknek atyja csak bizonyos ideig marad Nyugat-Afrikában. Az európai férfiak és európai nőiök származó gyermekeknek, ha már fiúkká és leányokká serdültek, nem igen válik hasznukra a nyugat-afrikai éghajlat. A kinek módjában van, elküldi őket Európába. Főlölegesen mondanom, hogy a gyermekeket ép úgy nevelik, mint csak Európában születettek volna. De mások áll a dolgot a fekete anyától eredő gyermekekkel; ezeket nem csak életvitelük tekintetű európai szülő sarjainak. Osztoznak ók is anyjuk sorsában, ki fölveszi régi szokásait, erkölcsökét s visszatér fekete rokonaihoz, ha fehér férje hazavittőlazik Európába. Az európai apa gyermekeit, kik barga borszüntűről könnyen felismerhetők, még csecsemő-korukban is jobban apójuk mint a többiekkel. Később átadják őket az atyjuk valamelyik katolikus misszióának. Ott ahoz megantun a gyermek irni, olvasni, számolni, talán ráfogják holmi mesterségre is, de egyébre nem oktadják. Bármily szivesen tartanak is őket a misszionáriusok, a serdülők már tizenkét-tizenöt éves korukban odahagyják a menedéket. De mit találnak otthon anyjuk családjánál? Azt az életmelt, melyet a néger gymka könnyen megemészt, nem bírja meg testüknek gyöngébb, féleuropei szervezete. Innen van, hogy kivált a férfigyermekek leg-többje a huszas évek elején elsorvad. Ezekből a gyermekekből különben is ritkán válik ember. Jobbára még nagyobb gézenzuzok, mint a többiek. Hogy is lehetne másképp? Nem lehet belőlük más, mint legfőlebb hálózó vagy boloslegény. A leányokat illetőleg katolikus hittérítők beszélték nekem, hogy nagy kontingens szolgáltatának különben nem igen népes — proszituáció számára. Ha viselhetnék a gyermekek atyjuk család névét, bizonyára képviselő lennének közöttük Anglia, Franciaország és Németország legteljesebb nevelői...

Elismeri a fehér ember fölényét, még ezvilázi testvére jobbadán csak gőgös fejköz. Rendkívül kényes kérdés az is, hogy mi történik ama gyermekekkel, a kiknek atyja csak bizonyos ideig marad Nyugat-Afrikában. Az európai férfiak és európai nőiök származó gyermekeknek, ha már fiúkká és leányokká serdültek, nem igen válik hasznukra a nyugat-afrikai éghajlat. A kinek módjában van, elküldi őket Európába. Főlölegesen mondanom, hogy a gyermekeket ép úgy nevelik, mint csak Európában születettek volna. De mások áll a dolgot a fekete anyától eredő gyermekekkel; ezeket nem csak életvitelük tekintetű európai szülő sarjainak. Osztoznak ók is anyjuk sorsában, ki fölveszi régi szokásait, erkölcsökét s visszatér fekete rokonaihoz, ha fehér férje hazavittőlazik Európába. Az európai apa gyermekeit, kik barga borszüntűről könnyen felismerhetők, még csecsemő-korukban is jobban apójuk mint a többiekkel. Később átadják őket az atyjuk valamelyik katolikus misszióának. Ott ahoz megantun a gyermek irni, olvasni, számolni, talán ráfogják holmi mesterségre is, de egyébre nem oktadják. Bármily szivesen tartanak is őket a misszionáriusok, a serdülők már tizenkét-tizenöt éves korukban odahagyják a menedéket. De mit találnak otthon anyjuk családjánál? Azt az életmelt, melyet a néger gymka könnyen megemészt, nem bírja meg testüknek gyöngébb, féleuropei szervezete. Innen van, hogy kivált a férfigyermekek leg-többje a huszas évek elején elsorvad. Ezekből a gyermekekből különben is ritkán válik ember. Jobbára még nagyobb gézenzuzok, mint a többiek. Hogy is lehetne másképp? Nem lehet belőlük más, mint legfőlebb hálózó vagy boloslegény. A leányokat illetőleg katolikus hittérítők beszélték nekem, hogy nagy kontingens szolgáltatának különben nem igen népes — proszituáció számára. Ha viselhetnék a gyermekek atyjuk család névét, bizonyára képviselő lennének közöttük Anglia, Franciaország és Németország legteljesebb nevelői...

Elismeri a fehér ember fölényét, még ezvilázi testvére jobbadán csak gőgös fejköz. Rendkívül kényes kérdés az is, hogy mi történik ama gyermekekkel, a kiknek atyja csak bizonyos ideig marad Nyugat-Afrikában. Az európai férfiak és európai nőiök származó gyermekeknek, ha már fiúkká és leányokká serdültek, nem igen válik hasznukra a nyugat-afrikai éghajlat. A kinek módjában van, elküldi őket Európába. Főlölegesen mondanom, hogy a gyermekeket ép úgy nevelik, mint csak Európában születettek volna. De mások áll a dolgot a fekete anyától eredő gyermekekkel; ezeket nem csak életvitelük tekintetű európai szülő sarjainak. Osztoznak ók is anyjuk sorsában, ki fölveszi régi szokásait, erkölcsökét s visszatér fekete rokonaihoz, ha fehér férje hazavittőlazik Európába. Az európai apa gyermekeit, kik barga borszüntűről könnyen felismerhetők, még csecsemő-korukban is jobban apójuk mint a többiekkel. Később átadják őket az atyjuk valamelyik katolikus misszióának. Ott ahoz megantun a gyermek irni, olvasni, számolni, talán ráfogják holmi mesterségre is, de egyébre nem oktadják. Bármily szivesen tartanak is őket a misszionáriusok, a serdülők már tizenkét-tizenöt éves korukban odahagyják a menedéket. De mit találnak otthon anyjuk családjánál? Azt az életmelt, melyet a néger gymka könnyen megemészt, nem bírja meg testüknek gyöngébb, féleuropei szervezete. Innen van, hogy kivált a férfigyermekek leg-többje a huszas évek elején elsorvad. Ezekből a gyermekekből különben is ritkán válik ember. Jobbára még nagyobb gézenzuzok, mint a többiek. Hogy is lehetne másképp? Nem lehet belőlük más, mint legfőlebb hálózó vagy boloslegény. A leányokat illetőleg katolikus hittérítők beszélték nekem, hogy nagy kontingens szolgáltatának különben nem igen népes — proszituáció számára. Ha viselhetnék a gyermekek atyjuk család névét, bizonyára képviselő lennének közöttük Anglia, Franciaország és Németország legteljesebb nevelői...

Elismeri a fehér ember fölényét, még ezvilázi testvére jobbadán csak gőgös fejköz. Rendkívül kényes kérdés az is, hogy mi történik ama gyermekekkel, a kiknek atyja csak bizonyos ideig marad Nyugat-Afrikában. Az európai férfiak és európai nőiök származó gyermekeknek, ha már fiúkká és leányokká serdültek, nem igen válik hasznukra a nyugat-afrikai éghajlat. A kinek módjában van, elküldi őket Európába. Főlölegesen mondanom, hogy a gyermekeket ép úgy nevelik, mint csak Európában születettek volna. De mások áll a dolgot a fekete anyától eredő gyermekekkel; ezeket nem csak életvitelük tekintetű európai szülő sarjainak. Osztoznak ók is anyjuk sorsában, ki fölveszi régi szokásait, erkölcsökét s visszatér fekete rokonaihoz, ha fehér férje hazavittőlazik Európába. Az európai apa gyermekeit, kik barga borszüntűről könnyen felismerhetők, még csecsemő-korukban is jobban apójuk mint a többiekkel. Később átadják őket az atyjuk valamelyik katolikus misszióának. Ott ahoz megantun a gyermek irni, olvasni, számolni, talán ráfogják holmi mesterségre is, de egyébre nem oktadják. Bármily szivesen tartanak is őket a misszionáriusok, a serdülők már tizenkét-tizenöt éves korukban odahagyják a menedéket. De mit találnak otthon anyjuk családjánál? Azt az életmelt, melyet a néger gymka könnyen megemészt, nem bírja meg testüknek gyöngébb, féleuropei szervezete. Innen van, hogy kivált a férfigyermekek leg-többje a huszas évek elején elsorvad. Ezekből a gyermekekből különben is ritkán válik ember. Jobbára még nagyobb gézenzuzok, mint a többiek. Hogy is lehetne másképp? Nem lehet belőlük más, mint legfőlebb hálózó vagy boloslegény. A leányokat illetőleg katolikus hittérítők beszélték nekem, hogy nagy kontingens szolgáltatának különben nem igen népes — proszituáció számára. Ha viselhetnék a gyermekek atyjuk család névét, bizonyára képviselő lennének közöttük Anglia, Franciaország és Németország legteljesebb nevelői...

hához intézett kérvénye; Veszprém- és Baranyamegyék közönsége átküldi az országgyűlés képviselőházához intézett kérvényét, melyben a körörlő oláhegyzinyok eddigi életmódjának megszüntetése tárgyában intézkedést kér. A kormány földügyi felügyelőjének szabályozása igent a képviselőházhoz intézett kérvényét mutatja. Be Zolymogyey; nyancsok a megye átküldi a közigazgatási reform tárgyában a képviselőházhoz intézett kérvényét; Győrmege közönsége árt a megyéhez Kisfaludy Károly szobra tárgyében. Az erdélyrezi közművelődési egyesület választmányának átirata, az egyesület részére eszközöndő gyűlés tárgyában. Berogymege közönsége az ottani magyar közművelődési egyesület pártolását kéri. A helygymnázium lejárta a megyei tisztviselő-kezelő személyzet s ezek ügyvezetői érvának nyugdíjaztatása iránt alkotott szabályrendelet tárgyában. Gróf Szapary István és érdektársai kérvényet intéznek a megyéhez, melyben a közbányi hivatal állomástól Lajos-Miszeg vezetőndő helyi érdeku vastörzsrésvényből 100,000 frt értékű részvény átvállalását kéri, mely célra Lajos-Miszeg község mellékel átiratában 50 ezer forint körülműl Négyszázötven községnek átiratol intéz a Gárdaföldi Tölgyörökön át és Ácsán körülműl Balassa-Gyarmatig vezetőndő vasut kiépítése tárgyában.

A tisztánvöl ev. ref. középiskola tanáregyesület a hónap 7-én Békéscsán tartott közgyűlése tárgyalásáról a következőket írják lapunknak. A békési ev. ref. gimnázium tanáregye év tavaszán indítványba hozta az egyháztanárság előtt, hogy óhajtana, hogy az évben tartandó tisztánvöl ev. ref. középiskolai tanári egyesület Békéscsán tartandó év. ref. közgyűlésre a tanáregye és óhajtó örömmel elfogadta s a közgyűlés fedezésére szemből 150 frtot szavazott meg. De nemcsak az egyháztanárság, hanem a minden szépré nemessé felkeltés városi előjárású, az évben tartandó tisztánvöl ev. ref. közgyűlésre 150 frtot ajánlott fel, így állván a dolog, ez örömdetes körülműl a tanári kar azonnal bejelentette az egyesületi központi bizottság h. elnökének, Görési Kálmánnak, ki a bizottság tagjai t. hó 5-én, előzetes tárgyalás vegett, Békéscsán meg is hívta, a közgyűlés ideje 7-re és 8-ra tűzvevén ki. A tisztánvöl ev. ref. közgyűlés tagjai a kivált ideje meg az évben tartandó tisztánvöl ev. ref. közgyűlésre 150 frtot ajánlott fel, így állván a dolog, ez örömdetes körülműl a tanári kar azonnal bejelentette az egyesületi központi bizottság h. elnökének, Görési Kálmánnak, ki a bizottság tagjai t. hó 5-én, előzetes tárgyalás vegett, Békéscsán meg is hívta, a közgyűlés ideje 7-re és 8-ra tűzvevén ki. A tisztánvöl ev. ref. közgyűlés tagjai a kivált ideje meg az évben tartandó tisztánvöl ev. ref. közgyűlésre 150 frtot ajánlott fel, így állván a dolog, ez örömdetes körülműl a tanári kar azonnal bejelentette az egyesületi központi bizottság h. elnökének, Görési Kálmánnak, ki a bizottság tagjai t. hó 5-én, előzetes tárgyalás vegett, Békéscsán meg is hívta, a közgyűlés ideje 7-re és 8-ra tűzvevén ki. A tisztánvöl ev. ref. közgyűlés tagjai a kivált ideje meg az évben tartandó tisztánvöl ev. ref. közgyűlésre 150 frtot ajánlott fel, így állván a dolog

ORSZÁGOS KIÁLLÍTÁS.

Kiállításunk egészségügyi szempontból.

Ira dr. Kresz Géza V. kor. orvos.

Kiállításunk nem egy olyan víz van, mely kezelésébe...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

kel izlés tekintetében, de rájára azok legelsőjével...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

A csoport-jurk a következő napokon tarlik...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

Es mind e kiállítások után örömmel kell konstatálnom...

A kiállítás területén a főváros határára — az országnak...

sztrák-magyar államvasút-társaság Budapestről Carls-

Budapestről Carlsbadba és vissza frt 61.60 44.20 28.20

Franszbad » frt 61.60 44.20 28.20

» Brunn » frt 37. — 27. — 16.40

» Prága » frt 48. — 34.20 22. —

» Colin » frt 48. — 34.20 22. —

» Pardubitz » frt 48. — 34.20 22. —

» Aussig » frt 58.80 38. — 26. —

» Halbstadt » frt 58.80 38. — 26. —

Az utazó közönség kényelmére a Budapestről d. u. 4

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

1885. évi 30 millió magyar államkölcsön

Table with 4 columns: Year, Amount, etc. Lists financial data for various years and amounts.

Table with 4 columns: Year, Amount, etc. Lists financial data for various years and amounts.

Table with 4 columns: Year, Amount, etc. Lists financial data for various years and amounts.

Table with 4 columns: Year, Amount, etc. Lists financial data for various years and amounts.

Table with 4 columns: Year, Amount, etc. Lists financial data for various years and amounts.

Table with 4 columns: Year, Amount, etc. Lists financial data for various years and amounts.

Honvédelmi felszerelés és veres kereset.

A honvédelmi felszerelés kiállítása két részre oszlik...

A honvédelmi felszerelés kiállítása két részre oszlik...

A honvédelmi felszerelés kiállítása két részre oszlik...

A honvédelmi felszerelés kiállítása két részre oszlik...

A honvédelmi felszerelés kiállítása két részre oszlik...

A honvédelmi felszerelés kiállítása két részre oszlik...

A kiállítás egészségügyi és szakosított csoportjai.

A kiállítás egészségügyi és szakosított csoportjai...

A kiállítás egészségügyi és szakosított csoportjai...

A kiállítás egészségügyi és szakosított csoportjai...

A kiállítás egészségügyi és szakosított csoportjai...

A kiállítás egészségügyi és szakosított csoportjai...

A kiállítás egészségügyi és szakosított csoportjai...

A csehek látogatása.

A csehek látogatása. A budapesti csehek klubja...

A csehek látogatása. A budapesti csehek klubja...

A csehek látogatása. A budapesti csehek klubja...

A csehek látogatása. A budapesti csehek klubja...

A csehek látogatása. A budapesti csehek klubja...

A csehek látogatása. A budapesti csehek klubja...

A fővárosi tanítók fogadó és kalmazói zottagsa.

A fővárosi tanítók fogadó és kalmazói zottagsa...

A fővárosi tanítók fogadó és kalmazói zottagsa...

A fővárosi tanítók fogadó és kalmazói zottagsa...

A fővárosi tanítók fogadó és kalmazói zottagsa...

A fővárosi tanítók fogadó és kalmazói zottagsa...

A fővárosi tanítók fogadó és kalmazói zottagsa...

Amerikai csehek jönnek legközelebb Budapestre.

Amerikai csehek jönnek legközelebb Budapestre...

Vegyes közlemények.

Vegyes közlemények. A fogyasztási adó...

Sorsolás.

Sorsolás. Az 1876. évi 5% magyar keleti vasuti...

Kereskedelem és tőzsde.

Kereskedelem és tőzsde. A tiszai és legközelebb...

